

kelenföldi evangélikus

hírlevél

4.

XXVIII.
évfolyam
2024. tél

Istennel | hittel | szeretettel | szolgálattal

„...eljöttünk, hogy imádjuk őt.” (Mt 2,2)

Az első karácsonyi ajándék

„Nincsen azért most már semmiféle kárhozható ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak” (Róm 8,1)

Adventben a karácsonyra készülünk. A “szeretet ünnepe” ez – mondják sokan. De vajon így éled meg te is?

Már az ókori keresztyének is karácsony alkalmával azt ünnepelték meg, hogy Isten Fia a földre született. Az Ige így írja le ezt röviden: „Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala.” (1Jn 4,9) Jézus tehát testté lett. Ő volt az első karácsonyi ajándék. Isten szeretet-ajándéka nekünk. Ha mi ma ajándékozunk, fontos, hogy Őrá emlékezzünk!

De miért volt szükség erre az ajándéokra? Azért, mert Isten látta, tudta, hogy az emberek – akkor és ma is – nélküle élnek a világban. Nincs vele igazi kapcsolatunk.

Ez a mi legnagyobb bajunk! Ha őszinték vagyunk, láthatjuk, hogy ebben a szent időszakban is hálátlanok vagyunk. Az önzés, irigység, harag, düh, széthúzás, hűtlenség stb. jellemmez minket. Sőt az Urat sem szeretjük teljes szívünkben. (Mk 12,30) Önmagunkat szeretjük a legjobban, és ettől nem tudunk a magunk erejéből megszabadulni.

Ezért Isten egy csodálatos ajándékot készített: „...ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.” (1Jn 4,10) Az isteni szeretet mindig a másik szükségét önzetlenül betöltő szeretet. Jézus azért született ebbe a világba, hogy minden ellenünk szóló kárhozható ítéletet magára vállaljon. Így aki ma saját magára nézve hiszi ezt – Krisztus Jézusban van –, annak örök élete van és igazi kapcsolata a szerető Istennel.

Éljünk ebből a szeretetből, és ha már a miénk, gyakoroljuk ezt az emberek között! (1Jn 3,16)

☞ FARKAS ÁBEL

Felemelő érzés újra találkozni a gyülekezettel és az orgonával is

Beszélgetés Mekis Péter orgonaművésszel

Kedves Péter! Sok szeretettel köszöntünk ismételten a kelenföldi gyülekezetben. Mint az sokak számára tudott, korábban is voltál már gyülekezetünk kántora. Ilyen fiatalon szinte képtelenségnek tűnik, hogy már visszatérésről beszélgethetünk.

Talán kicsit korábbról kezdeném: tizenkilenc évesen lettem okleveles kántor, orgonista – de ekkor nem teljes érvényű orgonista, mert a konzervatóriumnak csak a második osztályát végeztem el. Aztán felvételt nyertem a Zeneakadémia orgonatan szakára, és 2006-ban már hivatalosan az akadémia hallgatója voltam, orgonaszakon. 2005-ben kerültem

először a kelenföldi gyülekezetbe Bence Gábor hívására, ő keresett meg, hogy vállalnék-e mellette kántorkodást, és négy évig, vagyis 2009-ig maradtam itt.

Mi történt, hogy búcsút intettél a gyülekezetnek?

Egyik nyáron a Deák téri gyülekezet elnöksége megkeresett, hogy szívesen meghallgatnának, megismernének személyes beszélgetés keretében, ugyanis Trajtler Gábor nyugdíjba vonult, és utódot kerestek a helyére. Ezt az utódlást két személyben látták megoldhatónak: Finta Gergely és az én személyemben. Így közösen vállaltuk azokat a zenei feladatokat, amelyeket Trajtler Gábor addig egyedül vitt: a koncertszervezést, a kántori és az orgona-karnagyi feladatokat, az oktatást, az orgonabemutatók és egyéb gyülekezeti alkalmakon való zenei közreműködés szolgálatát; valamint – ezeken kívül – a Lutheránia ének- és zenekarral történő együttműködést is. Trajtler ha-

talmas energiával és lelkesedéssel sok évtizeden keresztül vitte ezeket egyedül a vállán úgy, hogy mindeközben még a fóti kántorképzőt is vezette. Ráadásul személyes életemen is sokat formált, hiszen az ő tanácsára mentem Németországba tanulni, ahol maga is tanult egyházzent.

Würzburgban a Zeneművészeti Főiskolán tanultam improvizációt és continuo-játékot, ahol el is végeztem egy kétéves egyházzene-mesterszakot, amit az ottani kántori rendszerben ún. A-diplomának mondanak (a legmagasabb kántori végzettség a rendszerükben).

Miért volt fontos neked, hogy Németországban tanulj?

Itthon a katolikus egyházzene sokkal erősebb, mint a protestáns, Dobszay László vezetésével ez sokkal „izmosabban” meg lett alapozva – a katolikus egyházzene valóban világszínvonalú a Zeneakadémián. A protestáns része azonban kicsit mellékvágányon maradt, így vannak olyan tantárgyak, amik itthon nem is tanulhatóak, csak külföldön. Aki református vagy evangélikus egyházzent akar tanulni, az nyilván nyugatra megy, ami a reformátusoknál leg-

inkább Hollandiát, az evangélikusok körében pedig Hollandiát, Németországot vagy Skandináviát jelenti.

Würzburg azonban nem jelentette a tanulmányaid végét.

Nem, valóban nem. Jelenleg a doktori iskola is az életem része, ami egy négyéves képzés zeneelméleti programon. A művészvilágban az ún. DLA (Doctor of Liberal Arts) feleltethető meg a jobban ismert PhD-nak. Ez azért más, mint a legtöbbször által ismert, tudományos doktori védés, mert az abszolválásnál a disszertáció mellett egy doktori koncertet is kell adnia a művészeknek, vagy egy olyan produktumot kell létrehozni, amely a művészetét képviseli, pl. zeneszerzőknek egy szimfóniát írni. Emellett kell egy ún. kisdisszertációt írni, ami kb. 70-80 oldal kell, hogy legyen. A képzés egyébként úgy épül fel, hogy az első két évben van az ún. kreditgyűjtés, amelyet egy komplex vizsga zár le. A második etapban pedig a disszertáció megírására kerül sor. Jelenleg én a záróéveknél tartok, májusra kell elkészülnie a dolgozatomnak.

Megosztanál velünk néhány dolgot a disszertációval kapcsolatban?

Örömmel. A dolgozat címe: Johannes Brahms fúgaszerkesztő művészetének barokk gyökerei; és a témavezetőm dr. Kamp Sálamon. Mivel én zeneelmélettel foglalkozom, ez tulajdonképpen egy köztes terület az ún. teljesen művészeti és a hagyományos értelemben vett tudományos/elméleti ág között, amely utóbbinak a művelői döntően nem hangszeres művészek.

A zeneelméletnek benne van a nevében, hogy elmélet, de azért ez nagyon is a gyakorlat felé mutat, amiért a zenetudósok szeretik is úgy címkézni magukat, hogy ők azért vannak, hogy a gyakorlati zenélést megkönnyítsék. Egy jó muzikológus azt a célt kívánja szolgálni, hogy minél jobban feltérképezzen valamit, ami hozzásegíti a zenészeket a jobb forrásokhoz; és mindezt érthetően és jól tudja közreadni: akár előszóban, akár egy kottában vagy jegyzetekkel. A forrás akkor jelenthet igazi hozzáadott értéket, ha az adott zeneszerző tollából származik, csak eddig nem volt ismert.

Azt hallani az eddig elmondottakból is, hogy nem üres a napotárad, és hogy egyszerre több helyen és többféle minőségben is helyt kell állnod. Röviden bemutatnád, hogy egy hetedet hogyan képzeljük el?

A hét első napján, vagyis vasárnap itt vagyok, ilyenkor meglehetősen korán kell kelni, mert 7 óra előtt magamhoz kell, hogy térjek. Persze ilyenkor arra szoktam gondolni, hogy Bach idejében az istentiszteletek 7 órakor kezdődtek, és lehet, hogy még sötétben, éhesen érkeztek a hívek az alkalmakra, amelyek gyakran háromórások is voltak. Úgyhogy ehhez képest nekünk sokkal könnyebb. Ráadásul 9 óra körül egy kávé is megengedhetek magamnak; majd „bemelegedem” a fél 11-es istentiszteletre, átnézve a korálokat, dallamokat, amelyeket játszani fogok. A vasárnap még folytatódik a vespera-szolgálattal, és az arra való próbával.

A hétköznapiak azonban egészen változatosak. Év közben a VII. kerületi Molnár Antal Zeneiskolában zeneiskolás gyerekeket szoktam kísérni zongorán; fúvós hangszeres – fuvola, trombita, harsona, oboa, klarinét – gyerekeket, akik majdnem százan vannak.

Őket kell kiállítani zenei produkciókra: vizsgákra, tanszaki koncertekre. Ilyenkor előfordulhat az is, hogy elem raknak „másfél kilónyi kottát”, és azt rögtön le kell játszanom. Ezt mindig nagy örömmel és izgalommal várom, mert olyankor spontán a lapról rögtön kell olvasni, ami távol visz a monotonitástól, amit a munkában nehezen viselek.

Nagyon kedvelem ezt a munkát, de azért a logisztika itt sem mindig egyszerű, mert nem minden tanóra a központi épületben van, így ingáznom kell az épületek között, úgyhogy ez hétről hétre eltérően néz ki. Ez a „cikázás” rugalmasságot igényel, és sokszor gyalog, de van, amikor rollerrel közlekedem; ráadásul 10 tanárral kell egyeztetnem. Ez így megy péntekig. És még ott vannak a zeneiskolai rendezvények: a tanszaki koncertek, az adventi koncertek, és itt is kell kísérem.

A Deák tér emellett úgy van jelen az életemben, hogy kedden és pénteken este a Lutheránia énekkart én kísérem zongorán, ahol magam vagyok a zenekar egy személyben; és a szólampróbákon is közreműködöm. Szerdán van még a zeneiskolában egy zeneelmélet óra nagyobbaknak, akik választ-

hatnak, hogy zenetörténetre vagy zeneelméletre mennek vagy zeneimunkaképesség-gondozásra. Itt hat-nyolc fővel foglalkozom.

Úgyhogy összességében valóban nem unatkozom.

Az érződött a beszélgetésből, hogy mindent, ami zene, szívvel-lélekkel csinálsz. Tudnál olyat említeni, ami nélkül nem tudnád elképzelni az életed?

Több ilyen elemet is tudnék említeni. Bach nagyon fontos része az életemnek, és hálás vagyok azért, hogy a zenéjét nagyon jól ismerhetem. A würzburgi professzorom hozta létre a Nemzetközi Bach Társaságot, amelynek magyar tagja vagyok, és ami egy egészen sajátos látásmódot hordoz. A közösség zsenialitása az, hogy Bachot nemcsak zenei, hanem teológiai aspektusból is elemzi; a zenére teológiai látással tekint rá.

Ráadásul Bach gondolkodását, zenei felfogását és teológiai látásmódját is nagyon közel érzem magamhoz. A korálokkal kapcsolatban a lutheri mélységű hit nagyon erősen jelen van az ő zenéjében. És szívügyemnek tartom azt, hogy olyan kórusműveket, korálokat, kompozíciókat tudjak létrehozni – akár világi művekre is al-

kalmazhatóan –, amiben ugyanazt a látásmódot tudom képviselni, mint Bach. Ezt a világ- és istenlátást kiválóan mintázza az, hogy Bach minden mű végére odaírta, hogy “soli Deo gloria”, és rejtve is belekódolta a művekbe, amit az emberi fül nem hall meg, de ha tanulmányozzuk a kottákat, akkor felfedezhetjük, hogy mintegy rejtvényként el vannak bújtatva bennük.

Én is ezzel az attitűddel szeretnék valami egészen újat mondani a mai kor számára – természetesen a magam helyén. Ezért nem véletlen az sem, hogy a doktorimban Brahms-szal foglalkozom, hiszen ő a tekintetben is példaképem, hogy számára is Bach volt a legfontosabb zeneszerző. Ő is olyan formákhoz, stílusokhoz, elemekhez nyúlt, amihez Bach, de ő a maga korának megfelelő nyelvre fordította le ezeket, amelyeket – úgymond – időtálló, örök elveknek látott.

Ugyanúgy a mai kornak is szüksége van arra, hogy felfedezze ezeket az elemeket, és hogy a zene hallgatható, befogadható legyen. Ugyanis divattá vált a magáért való művészet: hogy szinte bármi áron érdekes legyen. A zene mára provokatív, felpiszkálja az embert,

de kellemetlen a fülnek. A 20., főként pedig a 21. századra nagyon szerteágazott a zeneszerzők gondolkodása, mindenki önálló stílust képvisel; és a lényeg az lett, hogy minél érdekesebb legyen, de ma már a művészet nem törődik a befogadással. Pedig a zene különösen érzékeny dolog, mert rögtön hat az emberre. Számomra viszont nagyon fontos a befogadás, mert a zenének van egy szakrális, transzcendens ereje, ami muszáj, hogy az örökkévalóságról képet adjon, de a saját hitvallásunk is benne legyen. Nem lehet elszakadni az örök igazságoktól, a harmóniáktól. Valójában ez tulajdonképpen ars poeticám; az, hogy ezt az utat keresem, ezt szeretném minden irányból megvalósítani: ezt a lelki kvalitást képviselni és ezt a szellemi töltését a hangjegyeknek, amik számomra fontosak.

A másik, amit szeretnék még megemlíteni: a zeneszerzés és az ezzel kapcsolatos élményeim. A Zeneakadémián zeneszerzést is tanultam, de volt konkrét tapasztalásom e tekintetben. A Művészetek Völgye kiírt egy pályázatot, hogy némafilmhez komponáljunk filmzenét – és erre lehetett jelentkezni; ötperces részleteket láttunk, és ahhoz kellett zenét

gyártani, és beküldeni, hogy bírálják el. Én egymagam nekiálltam zongorával, aminek az lett a következménye, hogy miután lekísértem az egész filmet a Művészetek Völgyében – egy másfél órás némafilmet –, utána még hívtak kétszer, háromszor a klasszikus filmmaratonra a Toldi moziba, és ott némafilmeket kísértem. Improvizálva az egészet – az első képtől az utolsóig. És ezt kikapcsolódásként nagyon szeretem. Mert szeretek szenzibilis lenni minden egyes rezdülésre, és ezt zenei nyelvre lefordítani. Ilyen helyzetekben tud ugyanis kicsúcsosodni az, hogy hogyan tudok a zene eszközével egy plusz mondanivalót, egy plusz réteget létrehozni, és a

zenével egy új értelmezést adni.

És végül, de korántsem utolsósorban, nekem nagyon fontos, hogy rendszeresen szolgáljak. Ezért is nagyon erős az igény bennem arra, hogy ne csak havi egy alkalommal szolgálhassak kántorként. A Deák téri szolgálatok mellett Kelenföld ezért is fontos az életemben, és elmondhatom, hogy felemelő élmény a gyülekezettel és az orgonával is újra találkozni... ***Nagyon szépen köszönjük a beszélgetést, amiből nemcsak téged ismerhettünk meg egy kicsit jobban, hanem egy egész látásmódot is. Áldott szolgálatot kívánunk!***

☞ Sárík Eszter

---

100 éves a kelenföldi gyülekezet

Személyes hangú beszámoló

Milyen jó volt együtt lenni az idei októberi ünnepi hétvégén is! Ezen a mostani három napon azonban nem azt ünnepeltük, amit 21 éve minden évben: hogy felépült a templomunk, hanem idén egy négy évvel korábbi dátumra emlékeztünk. 1924 őszén lettünk

önálló gyülekezet hivatalosan is, akkor még templomépület nélkül, de már évek óta önállóan működő saját lelkésszel és frissen beiktatott saját tisztségviselőkkel. Az istentiszteletek egy tornateremben zajlottak, de a templomépítés előkészítése már évek óta tartott.

Idén is úgy ültem be a tanácssterembe pénteken, mint az előző években: nehezen átállva a hétköznapi nehézségeiből, és talán ezzel nem voltam egyedül. Ráadásul többen is érezhetik úgy, hogy nem csak a hétköznapi nehézségek, hanem önmagában nehéz időkben élünk. Azonban érdemes belegondolni abba, milyen helyzetben kezdték meg a kelenföldiek száz évvel ezelőtt a lelkes szervezkedést, tervezést, elköteleződést – hívták fel a figyelmünket a hétvége egyik programján, a könyvbemutatón, ahol az évfordulóra kiadott könyvet ismerhettük meg. Onnantól, hogy Szüts Gábor, első lelkészünk már hivatalosan is Kelenfölddel foglalkozik – itt látogatja a családokat, itt kutatja fel az evangélikusokat – egészen a gyülekezet megalakulásáig, vagyis 1910-től 1924-ig milyen idők is jártak?

Nehéz idők, azonban mégsem az egykori háborús pénzromlásra gondolkodtunk a pénteki csodálatos hangverseny alatt a templomban, a négy(!) csembalót, új gyülekezeti énekeket és megrázó kórushangzást hallgatva. Vagy amikor végigkövettük a helytörténeti előadást, amiről el sem tudtam volna képzelni, hogy

ilyen izgalmas is lehet az, hogy melyik ház hol áll. A szombati vídám hangulatú városi sétán sem az egykori lelkészi fizetésekkel és a városi telekspekulációkkal voltunk elfoglalva. Hanem azzal, hogy milyen felemelő érzés, hogy közünk van elődeinkhez, és hogy meglegyinthet a történelmi távlat és jövőbe vetett hit az épületeken és utcákon keresztül. A szombati táncos hangulatú és bizonyágtévő dixieland koncert egybegyűrva a mesélő könyvbemutatóval szintén nem az anyagi szorongást és egykori világháborús félelmeket juttatta eszünkbe, hanem az Istenhez tartozás örömét és bizodalját. Akik az ünnepi kiadványhoz végigböngészték a korabeli jegyzőkönyveket, felkutatták a képeket és épületeket, elmélyedtek a kelenföldi ügyet hajtók életében – mind meggyőződtek arról, hogy a számos külső és belső feszültség ellenére hatalmas volt a vágy eleinkben, hogy legyen saját lelkészük, templomuk, hogy jusson el Isten igéje minél több emberhez, és ez remény ad nekünk is.

„Kellene egyet táncolni, nem bírja már a lábam a sok ülést!” – súgja a fülemben hetvenes barátnőm a tanácssteremben a dixieland zene alatt, és ez a jókedv és öröm

jellemezte a másnapi ünnepi istentiszteletet és közös ebédet is. Ugye már eleve megadja a hangulatot a gyönyörű terítő a szószéken és az oltáron, amiről tudom, hogy csak textil és cérna. De azt is tudom róla, hogy ez a gyülekezet legrégebbi oltárterítő-készlete, és hogy mekkora öröm volt újra felfedezni a darabokat több mint 20 évvel ezelőtt valamelyik szekrényben. Olyan nekem ez a bordós-bársonyos-aranyhímzéses terítő, mint amikor karácsonyfa áll a templomunkban: a karácsonyfához hasonlóan ritkán látott ünnepi oltár is az Istenhez tartozás örömet hirdet egy közösség számára évről évre.

„Szeressétek ellenségeiteket!” – olvasta fel az igét a Hegyi beszédből Zelenák József, a sepsiszentgyörgyi testvérgyülekeztünk lelkésze a közös ünneplés harmadik napján, a vasárnapi istentiszteleten. Hát igen, ez a fejbe kólintás is kellett a sok kellemes muzsika, nosztalgikus visszaemlékezés és gyönyörű oltárterítő mellé, hiszen mégis csak a krisztusi úton járás lenne a lényege a Kelenföldi Evangélikus Egyházközségünk száz évének. „Uram, akkor itt most be is csukhatom a Bibliámat, mert ezt nem várhatod tő-

lem, egyszerű templombajárótól.” – folytatta az ünnepi prédikációt Zelenák tiszteletes úr, rátapintva arra, hogy az Istenhez tartozás útján a nehézségeket nem csak a történelmi helyzetek és inflálódó telekárak adják... Erdélyi evangélikus testvéreinkkel a helyszínen köszöntöttük egymást, a finnországi egykori Kulosaari testvérgyülekezet nyugdíjas lelkésznője, Kersti Rantasaalo pedig levélben küldte imádságos rángondolását. A templompadban ülők között van, akinek a testvérgyülekezeti kapcsolatok csak egy cikk a Hírlevélben, másnak valódi barátságok vagy egykori utazások, közös élmények, az élő Ige azonban összeköt mindannyiunkat.

Végül kelenföldi régi és új hagyomány szerint a születésnap közös ebédrel zárult a tanácsteremben, amiről csak a háziasszonyi csapat tudja igazán, mennyi előkészület, tervezést és konkrét fizikai munkát jelent. Így tűnik aztán olyannak, mintha csak magától kerekedett volna az asztalokra, éppen, mire véget ért az istentisztelet. Jövel, Jézus, légy vendégünk!

Jó volt együtt ünnepelni, hálát adni, reményt kapni. Köszönet minden, meghívóban nevesített előadónak, de köszönet mindenki

másnak is, aki nélkül nincs ünnep: zenészeknek, tisztségviselőknak, háziasszonyoknak, egyházfiknek, rendrakóknak, gyerekvigyázóknak, nyitóknak, záróknak.

És köszönet egymásnak a jelenlétéért, hiszen együtt jobb.

☞ ITT ZÉS SZILVIA

KAKAÓ - KALÁCS GYÜLEKEZETI REGGELI

Minden hónap harmadik vasárnap reggel 8:30-tól

2024. december 15-én

2025. január 18-án

2025. február 15-én

A hozzávalókat magunk hozzuk.

A kakaót, kávéét közösen főzzük.

Istentiszteletre, gyermekbibliakörre
együtt megyünk.

Megújul az udvari épületszárny teteje

Október végétől munkaterületté vált gyülekezetünk udvara. Állványok, szerszámok, konténer és sok szorgos munkás lepte el az eddig jól ismert kertünket. Bár a hűvös időjárás miatt már jobban érzi magát az ember a fűtött termekben, az udvar mégiscsak hiányzik, és valljuk be őszintén, a látvány lehet akár ijesztő is. A lelkészlakások és az udvari szárny palafedése közvetlenül Gáncs Tamásék feje fölötti munkavégzést jelent, amihez sok türelem kell. Reggel hattól sötétedésig folynak a munkálatok.

Éppen ideje volt lecserélni a sokat megélt régi tetőborítást, mert szavatossága régen lejárt, és féltő volt, hogy előbb-utóbb a víz is utat talál magának a rések között, amit igazán nem szerettünk volna. A munka első része tavasz végére a Bocskai úti szárny borításával már megvalósult, azonban a

munkát végző kivitelező közel fél évvel túllépte a határidőt. Ezért úgy döntött a kibővített elnökség, hogy új kivitelezőt keres a folytatáshoz. A pályáztatás, a meghallgatások, a bekért árajánlatok és nem utolsósorban a másodjára határozatképes képviselő-testület döntése októberre tolták a munkakezdést.

Az év végi határidő gyorsan közeleg, de eddig az égiek nem hoztak esőt, ami lehetővé tette a folyamatos munkavégzést. Lekezült a veszélyes anyagot (azbeszt) tartalmazó pala és a régi lécezés. A tető fóliázása lassan véget ér, amit az új lécek felszerelése, a bádogozás és az új pala felhelyezése követ majd. Reményeink szerint kevés eső és hó jön karácsonyig, és az új esztendőbe már megújult tetővel léphetünk át.

☞ HARMATI BÉLA LÁSZLÓ

Bemutató

Zelenák Tímea vagyok, a 2025 szeptemberében nyíló Fügefafa Kelenföldi Evangélikus Óvoda megbízott igazgatója. Családommal a Budafoki Evangélikus Egyházközség gyülekezetéhez tartozunk, ahol férjem másodfelügyelőként is részt vesz a gyülekezet életében. Négy fiunk közül hárman már kirepültek a családi fészekből, dolgoznak, illetve felsőfokú tanulmányaikat végzik, legfiatalabb gyermekünk gimnazista. Legnagyobb fiamat, Benedeket ismerheti a gyülekezet, hiszen lelkésszé szentelését megelőzően az Evangélikus Hittudományi Egyetem hallgatójaként hatodévtől Kelenföldön töltötte az elmúlt év során.

Jómagam nagy lelkesedéssel készülök a feladatra, melyet az új óvoda megnyitása jelent majd. Tudom, hogy a gyülekezet is szívügyének érzi, hogy oly sok várakozást követően a Fügefafa ovi megnyithassa kapuit az újbudai családok előtt. Így advent idején is, az eljövételre várakozva kérem, továbbra is hordozzák imádságban az óvodát. Intézményünk Pedagógiai Programjának alapját a hitéleti nevelés mellett a „Népmesekincstár-mesepedagógia” módszertana adja, melyet komplex módon alkalmazunk a mindennapokban, élményalapú fejlesztő munkánk során.

Legjobb tudásom szerint arra törekszem, hogy a mi óvodánk közösségében óvodásaink és az értük munkálkodók egyaránt jó helyen érezhessék magukat. Intézményünk olyan egyéni és közösségi élményeket kínál, amely esélyt ad a személyiség kibontakoztatására, a hit megszületésére, a családok számára pedig a keresztény közösségben hordozott közös felelősség megélésére. „...ragyogtok, mint csillagok a világban, ha az élet Igéjére figyeltek” Fil 2, 15-16

Jézus tanításának és életpéldájának értelmében az evangélikus óvoda szándéka személyes emberi kapcsolatok kialakítása. Gáncs Tamás lelkész úrral való munkakapcsolatunkat hatékony kommunikáció és együttműködés jellemzi, így a jövőben is örömmel dolgozunk tovább az óvodát érintő közös feladatok sikerének érdekében.

Óvodánk már formálódó nevelőtestületébe még várjuk pedagógus kollégák csatlakozását, valamint a nevelést-oktatást közvetlenül segítő pozíciók (dajka nénik, takarító) betöltésére is várjuk elkötelezett munkatársak jelentkezését. Honlapunkon - www.fugefaovi.hu

- keresztül mind az óvodai jelentkezés menetéről, mind a meghirdetett álláslehetőségekről tájékozódhatnak.

Szeretettel várjuk az érdeklődő családok, leendő Fügefa ovisok jelentkezését!

Erős vár a mi Istenünk!

☞ ZELENAK TÍMEA
óvoda- és drámapedagógus,
közoktatási vezető

GYERMEKEK *karácsonya*

2024. DECEMBER 15-ÉN
ADVENT HARMADIK VASÁRNAPJÁN
A 10:30-AS ISTENTISZTELETRE
A BIBLIAKUCKÓSOK KARÁCSONYI MŰSORRAL
KÉSZÜLNEK.

MINDENKIT VÁRUNK SOK SZERETETTEL

Efezus – apostolok nyomában

Többen mondják, ha egy hívő, keresztyén embernek megadatik, hogy eljusson olyan vidékre, ahol az Úr Jézus is egykor élt és tanított, hihetetlen mértékben megváltozik a napi bibliaolvasási gyakorlata. Valahogy sokkal közelebbinek érezzük az eseményeket, a szent szöveg üzenetét, mint akkor, ha csak próbáljuk elképzelni, milyen is lehetett valójában az a közeg, amelyben Megváltónk élt és tanított. Mindezt én is így éltem meg, miután a 90-es évek elején eljuthattunk a Szentföldre. Ott és akkor eldöntöttük, hogy ha az Úristen megengedi, nemcsak

Nagy-Magyarországot igyekszünk minél jobban megismerni, hanem minden olyan helyet felkeresünk, ahol a kövek, települések mind-mind a régmúltról beszélnek, és ezáltal tanítanak bennünket.

Így esett az idén nyáron a választásunk Törökországra, annak is a Lykia- partvidékének nevezett területre, ahol egykor Pál apostol végezte áldásos munkáját. Sorra vettük azokat a városokat, ahol Pál megfordult, tanított vagy levélben köszöntött egy-egy közelben lévő gyülekezetet. Ezen a vidéken található ugyanis a kis-ázsiai gyülekezetek (Asia Provincia) nagy

része, valamint a Jelenések könyvében szereplő (Jel 2-3) hét egyház egykori központja.

A legimpozánsabb Efezus kikötővárosa volt, amelyet egyben az antik világ, Asia kapujaként tartott számon. Gazdag kereskedelmi és kulturális központként hatalmas könyvtárral (Celsus könyvtára, ahol Pál is tanított), színházzal, stadionnal és számos kultikus hellyel rendelkezett. Itt épült fel többek között az ókori világ hét csodájának egyike, Artemisz istennő szentélye. Jelentős zsidó kolónia is élt egykor Efezusban, közülük többen Jézus Krisztus követőivé váltak.

Mai idegenvezetők, illetve a közelben élők úgy tartják, hogy az efezusi gyülekezetet János apostol alapította, akit „Hagios Theologos” néven tartanak számon; így nem csoda, hogy számos emlékhely őrzi az ő emlékét is. Többek között egy bazilika, amely

romjaiban is impozáns. Sajnos a neki tulajdonított sír üres, maradványainak hollétét mindmáig homály fedi.

Efezusban Pál apostol második és harmadik missziói útja során hirdette az evangéliumot. Majd két évet töltött a városban, innen írt a Korinthusban, Filippiben élő keresztyéneknek, feltehetően a Galata-levél is itt keletkezett. Határozott fellépése a zsidó ördögűzők, mágusok, jósok és a kereskedők ellen lázadásba torkollott, ami aztán arra készítette, hogy elhagyja a várost (ApCsel 18,19-21; 19,1-20).

Lehet, hogy csak én vagyok járatlan ebben a témában, de a törökök állítják, hogy itt található Mária, Jézus anyjának háza is. A Fülemlé-hegy lábainál, erdős részen áll ugyanis a „Mária-szentély”, amely az idők során jelentős zarándokhellyé vált. Nem titok, hogy a muszlimok is nagy tisztelettel beszélnek Jézusról (Isa) és anyjáról, Máriáról (Maryamról). Korabeli keresztyén írók szűkszavú bejegyzésére támaszkodva, úgy tartják, hogy miután Jézus a kereszten Jánosra bízta anyját, ő „ettől az órától fogva házába fogadta őt” (Jn 19,27). A kezdődő keresztyénüldözés következtében János Efezusba mene-

kította Máriát, aki – számos későbbi levélrészlet beszámolója szerint (Irenaeus, Polycrates efezusi püspök, Tertullianus, Alexandriaai Kelemen, Órigenész és Eusebius) – itt is hunyt el. Hogy ez igaz-e, vagy csak mende-monda, ki-ki döntse el maga; az azonban tény, hogy a kegyhely nagy tiszteletnek örvend mind muszlimok, mind pedig a keresztyének körében, és az ott elhelyezett emléktáblák tanúsága szerint a kegyhelyet VI. Pál, II. János Pál és XVI. Benedek pápa is személyesen meglátogatta.

E néhány érdekesség felelevenítésével mindössze annyi volt a célom, hogy bátorítsak másokat is arra, hogy merjük „nyakunkba venni a nagyvilágot”, ahogy felénk mondják, s a hely szelleme által csodálkozunk rá teremtett világunk szépségére s Teremtőnk közelségére. Mert ahogy egyszer Pál mondta Athénban: Isten „nincs messzire egyikünkötől sem” (ApCsel 17,27b).

☞ BLÁZY MÁRTI

Jézus, a Messiás

A németalföldi mesterek gyakran éltek az ún. rejtett szimbólumok használatával. Ez azt jelenti, hogy elsősre jelentéktelennek tűnő részleteknek van valójában a téma szempontjából fontos, sőt jelentős mondanivalója. Gerard David (1460—1523) a Pásztorok imádása című festmény középpontjában a földre helyezett kisedet ruhátlan, fénytől átítatott apró alakja látható, s talán elsősre fel sem tűnik számunkra, hogy a szakállas aggasztyanként ábrázolt József fényes nappal egy égő gyertyát szorongat a kezében. Ez a motívum Svéd (Szent) Brigitta látomásának arra a passzusára utalhat, mely szerint a Gyermekek alakjából olyan természetfeletti fényesség sugárzott, mely minden természetes fényforrást elhomályosított maga körül.

Ezen kívül is akad néhány szokatlan részlet a képen, ilyen az istálló is. Az omladozó épület különös tákolmánynak tűnik, melyhez hasonló nemigen létezhetett a valóságban. Míg az „istálló” tetőzetét elől egy fagerenda tartja, hátul egy gazdagon díszített fejezettel ellátott kőoszlop támasztja alá a szerkezetet. Az ilyen – vagy hasonló – építészeti motívumok

gyakran szintén szimbolikus jelentés hordozói voltak a korai németalföldi reneszánsz táblaképeken. Az omladozó régi, s az épülőfélben lévő új építészeti elemek összekapcsolása feltehetően ezúttal is arra utal, hogy Jézus születésével lezárult az üdvtörténet első, ószövetségi korszaka, s az Újszövetség korszaka veszi kezdetét.

A történet két kedvelt szereplője az ökör és a szamár. Az ő „feladatuk”, hogy a születés helyszínére, az istállóra utaljanak: de miért nem fordul elő, hogy lovak, kecskék vagy birkák is megjelennek mellettük? A válasz egyébként

nem is olyan nehéz, különösen, ha rendelkezünk némi bibliaismerettel. A rejtvény kulcsa az Ószövetségben, egészen pontosan Ézsaiás próféta könyvének egyik passzusában rejlik, mely így hangzik: „Az ökör ismeri gazdáját, a szamár is urának jászlát, de Izráel nem ismer, népem nem ért meg engem.”

(Ézs 1,3) Nem véletlen tehát, hogy ökröt és szamarat szerepeltették e festményeken, hiszen ezek valójában nem a születés pontos helyszínére hivatottak utalni, hanem arra, hogy sokan nem ismerték fel Jézusban a Messiást.

☞ Isó M. EMESE

Amszterdam, Muiderkerk

2021 őszén költöztünk ki férjemmel Amszterdamba, miután mindketten kaptunk ugyanabban a városban, ráadásul ugyanazon az egyetemen munkát. Az első lakásunkat az egyetem közvetítésével béreltük ki, és mikor beköltöztünk, kiderült, hogy tulajdonképpen egy református templom fölé sikerült kerülnünk. A 80-as években ugyanis a templom leégett, és az újjáépítéskor a torony megmaradt, a földszinten lett egy modern templom gyülekezeti teremmel és irodákkal, a felsőbb szintekre pedig ötemeletnyi stúdiólakás került, amit hozzánk hasonló fiatal munkavállalóknak, illetve diákoknak adnak ki. Egyik vasárnap tehát lesétáltunk az

alattunk levő templomba, hogy részt vegyünk az istentiszteleten.

A gyülekezet kedvesen, érdeklődéssel fogadott minket, az istentisztelet után a templomterem kapujában terített kávé és süti mellett faggattak ki, hogy honnan jöttünk, milyen gyülekezetbe jártunk eddig, mi a munkánk. A nyitottság és figyelmesség, amivel észrevették, hogy újonnan érkezők vagyunk, és ahogy vasárnapról vasárnapra odajöttek hozzánk beszélgetni, nagy hatással volt rám - példaértékűnek tartom, és remélem, leszek majd olyan helyzetben, hogy hasonlóan fogadhassak valahol másokat én is később. Valószínűleg bárhol igaz, hogy a fogadó társadalomba ne-

héz beilleszkedni, a hollandok általában eléggé zárkózottak ebből a szempontból, de ebben a gyülekezetben megértéssel és figyelmességgel próbálják a különböző messziről jövő hívőket üdvözölni. Később megtudtuk, hogy minden vasárnap kijelölt “ajtóőr” figyeli, kik azok, akiket kalauzolni kell aznap, akiket még nem ismernek. A gyülekezetből érkezett majdnem másfél év itt-tartózkodás után az első olyan meghívásunk, amikor egy helybéli az otthonába invitált minket vacsorázni. A figyelmesség sorába tartozik, hogy kaptunk énekeskönyvet, hogy be tudjunk kapcsolódni azon gyülekezeti alkalmakkor is az éneklésbe, amikor nem a templomban vagyunk (ott

Kelenföldhöz hasonlóan az ajtónál lehet kölcsönvenni az énekeskönyvet), és a kint született kisfiunknak már van holland nyelvű képes Bibliája.

A tavalyi tanév óta részt veszünk a gyülekezet egyik alkalmán, amit “hitbeszélgetőkör”-nek lehetne tükörfordítani. Több ilyen csoport is működik a gyülekezeten belül, általában 5-6 emberrel, akik havonta egy alkalommal összegyűlnek valamelyik tag lakásán, ahol egyszerű vacsorát és kötetlen beszélgetést követően valaki hoz egy témát, ami a hitével kapcsolatban foglalkoztatja, és utána ahhoz kapcsolódóan vezet egy beszélgetést. A csoportban vegyesen vannak idősebbek és korunkbéliek, hol

egy-egy prédikációt, hol újságcikket, hol énekeket dolgozunk fel. Tetszik ennek a körnek a bensősége, a vendégszeretet, amivel mindenki az otthonában fogadja a többieket. Ezt egyébként különösen pár itt töltött év után tudjuk értékelni; a hollandok számára az ilyen típusú vendéglátás sokkal inkább kívül esik a megszokotton, mint Magyarországon. A beszélgetéseken keresztül pedig megértettem, hogy ebben a fogyatko-

zó, előregedő gyülekezetben, egy sokszínű és szekuláris nagyváros közepén tulajdonképpen rengeteg alkalom adódik a krisztusi üzenet megélésére – a befogadásra és a kifelé forduló cselekvő szeretetre különösen szükség van abban az egyre kirekesztőbbé és szélsőségesebbé váló társadalomban.

☞ BENCSNÉ BOKÁNYI ESZTER
kelenföldi énekkari tag

Pilinszky János *A fényességes angyal is*

Emlékezés egy világháborús karácsonyra

Az égbolt elsötétedett.
S akár a végítélet
zord fellege tört volna ránk,
a föld is oly sötét lett.

Gyermekszívünk is oly nehéz!
A házak és a kertek,
az egész törékeny világ,
éreztek, velünk reszket.

Aztán a roppant csöndön át
puhán és észrevétlen,
a hangtalan meginduló
és puha hóesésben,

akár a fényes pelyhek is
vigyázva földet értek,
a fényességes angyal is,
ő is a földre lépett.

“A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva Istent mindazért, amit hallottak és láttak, úgy, ahogyan Ő megüzente nekik.” (Lk 2,20)

Kedves olvasók, kicsik és nagyok! Most adventben vagyunk. Ebben az időszakban a karácsonyra készülünk. Azt ünnepeljük ilyenkor, hogy Jézus, az Isten Fia megszületett. Isten nagyon szeret minden embert. Téged is! De látta, hogy az emberek nem szeretik igazán őt és egymást sem. Nem imádták Istent, sőt hazugság, harag, düh és önzés volt az emberek között. Sajnos ma ezek a bűnök ránk is igazak. Isten látta, hogy mennyire nem jó az embereknek nélküle, de tudta, hogy önmaguktól nem is tudnak megváltozni. Ezért kellett Istennek az Ő Fiát elküldenie, hogy Jézus megszabadítson minket a bűneinktől (Mt 1,21). Így lehetünk Istennel személyes kapcsolatban és így szerethetjük igazán az embereket is.

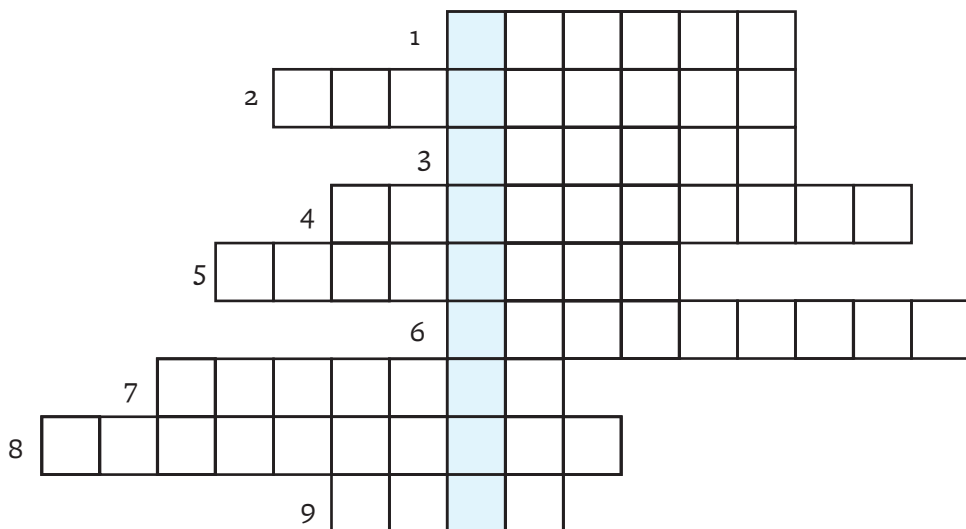
Amikor Jézus megszületett, Isten ezt a nagy örömhírt el akarta mondani az embereknek. Annyalokkal üzent a pásztoroknak, hogy az Ő Fia, a Szabadító megszületett. A pásztorok hittek Isten szavának. Elindultak, és valóban megtalálták Jézust. A pásztorok nagyon hálásak voltak ezért. Valóban mindent úgy volt, ahogyan azt Isten megüzente. Tudod, Isten szavára nagyon érdemes hallgatni. Ezen keresztül ismerhetjük meg ma is az Úr Jézust, a Szabadítót. Isten szava ma a Bibliából szól hozzánk. Ha hiszel Jézusban, a Bibliában olvasottak téged is elvezethetnek az Istennel való személyes kapcsolatra.

☞ FARKAS ÁBEL ÉS DÓRA

A szüleiddel elolvashatod a Bibliából például ezeket a történeteket Lukács evangéliumából: Jézus születésének ígérete (1, 26-45), Jézus születése (2,1-20), A magvető (8, 4-15), Jairus lányának feltámasztása (8, 40-56), Az “elveszett” példázatok (15, 1-32)

Válaszolj a kérdésekre, hogy meglásd, kicsoda Jézus az emberek számára.

1. Hogyan áll Isten hozzánk?
2. Nekik üzent Isten az angyalokkal.
3. A karácsony előtti időszak.
4. Kiknek nem jó Isten nélkül lenni?
5. Kik hozták a hírt a pásztoroknak?
6. “A pásztorok pedig visszatértek, . . . és magasztalva Istent”
7. Mi Jézus születése az emberek számára?
8. Mit csináltak a pásztorok, miután megkapták Isten üzenetét?
9. Isten a Biblián keresztül . . . hozzánk.

Időben jött létre: kötettel ünnepel a gyülekezet

Kelenföld 100. Evangélikus gyülekezet születik. Szerk. Blázy Árpád, Budapest-Kelenföld Evangélikus Egyházközség, Budapest, 2024. 191 old.

A 19. század végén rohamos fejlődésnek indult Dél-Budán mind sürgetőbbé vált, hogy az egyházak megfelelően gondoskodjanak az itt lakók lelki gondozásáról.

Ez a felismerés ösztökélte Scholtz Gusztáv püspököt, a budai anyagyülekezetet arra, hogy támogassa azt, hogy az itteni evangélikus hívek önálló egyházközséghez jussanak. A terv épp száz esztendeje, 1924-ben valósult meg. Ennek állít emléket az illusztrációkban gazdag, igényes kivitelű jubileumi tanulmánykötet. A szerzők kutatómunkát végeztek. Tudományos igényű, jegyzetelt írások készültek, amelyek a szélesebb olvasóközönség számára is élvezhetőek. Említhető, hogy a könyv mellékletét képezi az önállósá válást kimondó budai közgyűlési határozat eredeti példányának facsimiléje.

A kötet Blázy Árpád beköszöntője után a budavári gyülekezet igazgató lelkészének, Péter Zoltánnak a 2024. június 23-i ünnepi

istentiszteleten elmondott prédikációjával indul. Szabó Árpád írt a kerület fejlődéséről, az iskola épületéről (ma Gárdonyi Géza Általános Iskola), ahol a tornateremben az istentiszteleteket tartották a kezdeti időszakban, illetve a lelkészi hivatalnak otthont adó épületről. Blázy Márta Szüts Gábornak, annak a személynek a pályáját rajzolta meg, akinek kitartása, fáradhatatlan munkája nélkül jóval később jött volna létre az egyházközség. Ő lett a gyülekezet első lelkésze. Az ügy megvalósításában társai voltak Hermann Miksa (felügyelő) és Röck Béla (másodfelügyelő). Blázy Árpád életrajzokkal ismerteti meg az olvasót. Megjegyezhető, hogy nem csak ők, hanem az első egyháztanácsosok jórésze is a kor nevezetes személyisége volt. Nevük megismerhető a könyvből.

A könyv végén kronológiát, illetve átírt forrásokat találunk. Alapos tanulmányában Isó Gergely tárgyalja az anyagyülekezettől

történi elválás történetét. A szerző komoly forrásfeltáró munkát végzett, több levéltárban kutatózott. Rendelkezésre állt gyűjteményünk szerencsés módon éppen megmaradt levéltára.

Az első istentiszteletet 1910-ben tartották. 1914-ben megalakult a templomépítő egyesület. Az I. világháború, a kommün, az infláció következményei sokak számára kétségessé tették, hogy meg tudna-e állni a saját lábán a közösség. Ennek ellenére 1918-ban létrejött a lelkészi kör, 1924-ben megszületett az önálló egyházközösség, ez év végétől két segédlelkész szolgált itt. 1928-ra felépült a templom, ami sorrendben az ötödik evangélikus az akkori fővárosban.

Megjegyezhető, hogy időben jött létre az önálló egyházközösség. Ugyanis a következő években tovább nőtt a kerületben az evangélikusok száma. A 40-es évek végén már 4700-an voltak.

Az evangélikus egyház törekvése nem volt társtalan. Idézhető a reformátusok példája. Az első istentiszteletet szintén 1910-ben tartották Dél-Budán. 1926-ban jött létre előbb a missziói egyházközösség, majd 1932-ben az önálló anyaegyház. Templomuk már korábban, 1930-ban elkészült. Náluk is szükség volt egy fáradhatatlan, ügyszerető személyre, aki első lelkészük lett (Sebestyén Andor).

☞ DRASKÓCZY ISTVÁN

**MEGJELENT
KÉPES KIADVÁNYUNK
GYÜLEKEZETÜNK 100
ÉVES JUBILEUMA
ALKALMÁBÓL.**

**Nyugdíjasoknak: 4.000,- Ft
Alapár: 6.000,- Ft
Támogatói ár: 9.000,- Ft**

**SZÍNES GYÜLEKEZETI
PÓLÓK ÉS INGPULÓVEREK**

**A KIADVÁNYUNK ÉS A PÓLÓK
KAPHATÓAK
IRATTERJESZTÉSÜNKBEN
ÉS A LELKÉSZI HIVATALUNKBAN**

Szabó Árpád előadása

Egyházzenei hangverseny

Városnéző séta

Könyvbemutató

Közös agapé

A Studium Dixiláband

*Zelenák József vendégszolgálat
Farkasréten*

Szolgáltattevők az ünnepi istentiszteleten

100 évesek lettünk!

Férfikörünk novemberi alkalmá

Hatodévesünk, Farkas Ábel
igét hirdet

Ökumenikus úrvacsora Reformáció ünnepén

Gyülekezetünk életéből

A **Férfikör** őszi alkalmain hatodévesünk, **Farkas Ábel** az Újszövetség pásztorleveleiről osztotta meg velünk gondolatait, **Dr. Szabó Árpád**, a BME Urbanisztikai tan-székének vezetője pedig *Lágymányos és Kelenföld városfejlődése a 20. század elejétől* címmel tartott vetítettképes előadást. Ádventi alkalmunkon újra vendégünk lesz **Dr. Perczel András** kémikus-bio-kémikus, a MTA tagja, aki *Gyógyír a kemofóbiára. Miért nem veszélyes a kémia?* címmel fog előadást tartani december 9-én, 18 órai kezdettel.

Október 1-jén rendkívüli **képviselőtestületi ülésünkön** elfogadásra került épületegyüttesünk tetőfelújításának költségvetése. (további részleteket l. a felügyelői beszámolóban)

Az **Apakör** idei alkalmain teológiai-dogmatikai alapkérdésekről (mint pl. bűn, megváltás, szeretet stb.) beszélgetünk.

Október 11-én meglátogatta gyülekezetünket **Stifner-Kőháti Dorottya**, evangélikus rádiószerkesztő, aki gyülekezetünk önállóvá válásának **100. évfordu-**

lója alkalmából készített riportot igazgató lelkészünkkel, Blázy Árpáddal. A riport visszahallgatható gyülekezetünk YouTube-csatornáján (l. fényképet).

Az idei, **22. Őszi Gyülekezeti Héttvégénket** szeretett gyülekezetünk centenáriuma alkalmából szerveztük október 18–20. között (l. a beszámolókat és képeket). Az ünnepi istentisztelet igehirdetője **testvérgyülekezetünk esperes-lelkésze, Zelenák József** volt, aki átadta a háromszéki testvérek míves ajándékát, két nagyméretű szőtt asztalterítőt.

Október 31-én úrvacsoraosztással egybekötött közös reformációi ünnepi **istentiszteletünkön Molnár Sándor református lelkipásztor** hirdette közöttünk Isten ígését (lásd a képet). Az alkalom után a szolgálattevők gyülekezeteinket érintő aktuális ügyek megbeszélésével folytatták együttlétüket a tárgyalónkban.

November 6-án gyülekezetünk elnöksége részt vett a Budahegyvidéken tartott **egyházmegyei közgyűlésen**.

November 8-án a **Bibliakuckó keretében kézműves foglalkozást** tartottunk az adventi jótékonysági vásárra készülve.

November 9-én Sárszentlőrincen vettünk földi búcsút gyülekezetünk hűségese tagjától, **Nagy Zoltán (74†)** művészettörténész, újságíró testvérünktől. A ravatal mellett Blázy Árpád Ef 1,5 alapján hirdette a feltámadás örömhírét: *Előre elhatározta, hogy fiaivá fogad minket Jézus Krisztus által, akarata és tetszése szerint.*

November 19-én került sor a **hatodévesek és mentoraik őszi konzultációjára** hittudományi egyetemünkön.

November 23-án a **Botta-Kendeh ifjúság** tartotta alkalmát a tanácsteremben, melyen ezúttal Sárík Eszter tartott áhítatot.

November 24-én **gyertyagyújtással és imádságban** emlékeztünk meg az előző évben előre ment szereteteinkről.

November 26-án tartottuk **idei utolsó katechetikai megbeszélésünket.**

November 27-én a **Jeruzsálemi Szent János Szuverén Rend – Kórházasi lovagok** jótékonysági hangversenyén többek között a **Jubileumi Eötvös Kórus** szolgált templomunkban.

November 30-án tartottuk az **adventi kézművest délutánt** gyermekeknek. Hálás köszönet a szervezőknek és a lelkes segítőknek!

Ádvent első vasárnapján a 10.30-as istentiszteleten mutatkoznak be **konfirmandusaink**, akik iges és imádságolvasással is szolgálnak. Az idei konfirmandusok: Balogh Léna, Bárdos Dóra, Édes Teréz, Fejér Szilvia, Lasztóczy Blanka Mária, Mocskonyi Márton Miklós, Pusztai Dániel, Sült Ádám, Szathmáry Kamilla Maja, Szathmáry Nimród, Tolnai Lőrinc és Túri Bíborka. Hordozzuk őket imádságban!

Ezen a vasárnapon tartjuk idei **jótékonysági adventi vásárunkat is**, a gyülekezet csoportjainak közreműködésével. A bevétellel ezúttal is a Fikisha kenyai utca-misszió keresztül egy kenyai kisfiú, Boaz taníttatását támogatjuk.

December 8-án 15 órakor **svéd nyelvű** istentiszteletet tartunk templomunkban.

December 11-én az **Inferno Minor** ad koncertet templomunkban.

Ádvent harmadik vasárnapján, december 15-én, vasárnap a 10.30-as istentisztelet keretében lesz az idei **gyermekek karácsonyváró műsora**. Együttal hívjuk és várjuk gyülekezetünk családjait és gyermekeit a **karácsonyi gyermek-istentiszteletre** is, mely Karácsony ünnepén (december 25-én) párhuzamosan a 10.30-as istentisztelettel lesz az új gyülekezeti teremben. Érkezés a templomba!

December 17-én délelőtt lesz a **karácsonyi nyugdíjas bibliaóránk** az új gyülekezeti teremben, ill. aznap este 18 órai kezdettel tartjuk idei **munkatársi karácsonyunkat**, melyre minden kedves munkatársunkat nagy szeretettel hívjuk és várjuk!

2025 januárjában és februárjában újra gyülekezetünk szolgálatttevői tarják a bibliaórákat a **Szent Imre Kórház pszichiátriáján**. Az alkalmak péntekenként 16 órakor kezdődnek.

Január 5-én 9.30-kor tartjuk **vízkereszt**i családi istentiszteletünket.

<https://www.youtube.com/@kelenfoldievangelikusgyule7023>

**KOSSUTH
RÁDIÓ**

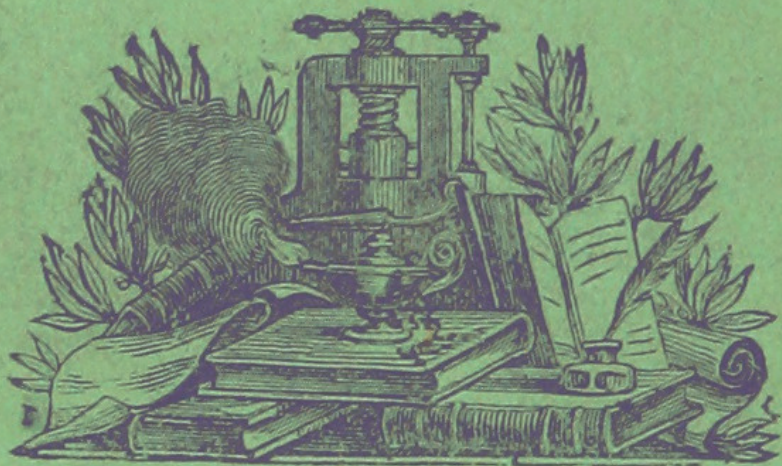
AZ EVANGÉLIKUS EGYHÁZ FÉLÓRÁJA
2024-10-21

**A Magyarországi Evangélikus Egyház
országos elnöksége és a Kelenföldi Evangélikus
Egyházközség presbitériuma meghívja önt
istentisztelettel egybekötött megemlékezésre
Könyves György vértanúhalálának 500. évfordulója
alkalmából.**

Igét hirdet: dr. Gáncs Tamás parókus lelkész
Előadást tart: dr. Fabiny Tamás püspök

2024. december 8. 10:30
kelenföldi evangélikus templom
1114 Budapest, Magyar István u. 1-3,

A KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET
ISTENTISZTELETI RENDJE 2024. DECEMBER 1. – 2025. JANUÁR 6.
„Egyenesedjétek fel, és emeljétek fel fejéteket,
mert közeledik a megváltásotok” (Lk 21,28)”

DECEMBER 1. ÁDVENT 1. VASÁRNAPJA

8 óra úrv.	Blázy Árpád	
9 óra (Farkasrét)	Sárik Eszter	
9:30 óra úrv.	Gáncs Tamás	családi
10:30 óra úrv.	Blázy Árpád	konfisok bemutatkozása
18 óra	Sárik Eszter	vespera

DECEMBER 8. ÁDVENT 2. VASÁRNAPJA

8 óra úrv.	Gáncs Tamás	
10! óra (Farkasrét)	Kovács Gergely	templomszentelés 30. évf.
	ref. esperes	lit. Blázy Árpád
10:30 óra úrv.	Gáncs Tamás	Könyves György (†500)
		megeml.: Fabiny Tamás püspök
18 óra	Farkas Ábel	vespera

DECEMBER 15. ÁDVENT 3. VASÁRNAPJA

8 óra úrv.	Sárik Eszter	
9 óra (Farkasrét)	Blázy Árpád	
10:30 óra úrv.	Sárik Eszter	karácsonyi gyermekműsor
18 óra	Blázy Árpád	vespera

DECEMBER 22. ÁDVENT 4. VASÁRNAPJA

8 óra úrv.	Farkas Ábel	lit. Blázy Árpád
9 óra (Farkasrét)	Gáncs Tamás	
10:30 óra úrv.	Farkas Ábel	lit. Blázy Árpád
18 óra úrv.	Gáncs Tamás	vespera

DECEMBER 24. KARÁCSONY ESTE

14 óra (Farkasrét)	Sárik Eszter
16 óra úrv.	Sárik Eszter

DECEMBER 25. KARÁCSONY ÜNNEPE

8 óra úrv.	Gáncs Tamás	
9 óra (Farkasrét) úrv.	Blázy Árpád	
10:30 óra	Sárik Eszter	gyermek-istentisztelet
10:30 óra úrv.	Gáncs Tamás	
18 óra	Blázy Árpád	

DECEMBER 26. KARÁCSONY 2. NAPJA

8 óra úrv.	Blázy Árpád	
9 óra (Farkasrét) úrv.	Gáncs Tamás	
10:30 óra úrv.	Blázy Árpád	örömzenés

DECEMBER 29. KARÁCSONY Ü. U. VASÁRNAP

8 óra úrv.	Gáncs Tamás	
9 óra (Farkasrét)	Farkas Ábel	
10:30 óra úrv.	Gáncs Tamás	

DECEMBER 31. ÓÉV ESTE

18 óra	Gáncs Tamás	
--------	-------------	--

JANUÁR 1. ÚJÉV

9 óra (Farkasrét) úrv.	Blázy Árpád	
10:30 óra úrv.	Blázy Árpád	

JANUÁR 05. KARÁCSONY Ü. U. 2. VASÁRNAP

8 óra úrv.	Sárik Eszter	
9 óra (Farkasrét)	Blázy Árpád	
9:30 óra úrv.	Gáncs Tamás	családi
10:30 óra úrv.	Sárik Eszter	
18 óra	Blázy Árpád	

JANUÁR 06. VÍZKERESZT ÜNNEPE

18 óra	Farkas Ábel	vespera
--------	-------------	---------

JUBILEUMI HÁLAADÁS

A KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS
GYÜLEKEZET ÉS A KÜLSŐ-KELENFÖLDI
REFORMÁTUS GYÜLEKEZET

által közösen használt

FARKASRÉTI ÖKUMENIKUS KÁPOLNA

FELSZENTELÉSÉNEK
30. ÉVFORDULÓJÁN

IDŐPONT:
2024. december 8., vasárnap 10 óra

Igét hirdet: **Kovács Gergely**, a Budapest-
Déli Református Egyházmegye esperese
Történeti összefoglaló: **Bordács Miklós**,
tisztelőtbeli presbíter

**AZ ÜNNEPI ISTENTISZTELETET KÖVETŐEN SZERETETVENDÉGSÉGRE
VÁRJUK A JELENLÉVŐKET AZ ALTEMPLOMBA.**

Hivatali rend

Lelkészi hivatal:

1114 Budapest, Bocskai út 10.
Hétfő-péntek 9–13 óra

Telefonszámok:

Lelkészi hivatal

BLÁZY ÁRPÁD IGAZGATÓLELKÉSZ	1/361-2159
GÁNCNS TAMÁS PARÓKUSLELKÉSZ	20/824-2907
SÁRIK ESZTER BEOSZTOTT LELKÉSZ	20/824-3703
FARKAS ÁBEL HATODÉVES	70/365-1488
MAJERNÉ VÁRNAI KRISZTINA IRODAVEZETŐ	70 391-0194
BUDAY DORKA HITOKTATÓ	20/524-8787
BEDECS RÉKA HITOKTATÓ	20/824-5370
BENCE GÁBOR KÁNTOR, KARNAGY	20/775-3891
CSANÁDY ANNA EGYHÁZFI	20/824-4524
MÜLLER GYÖRGY KERTÉSZ, KARBANTARTÓ	70/455-0041
	20/573-3140

Kelenföldi evangélikus hírlevél

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10. kelenfold@lutheran.hu,

Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet

Farkasrét: XI. Németvölgyi út 138.

Szerkesztőség: BERNHARDT DÓRA, BENCE JUDIT, BLÁZY ÁRPÁD, FARKAS ÁBEL,

GÁNCNS TAMÁS, HARMATI BÉLÁNÉ, ISÓ M. EMESE, SÁRIK ESZTER,

Szerkesztőségi ügyekben kereshető: Isó M. EMESE (emese.iso@lutheran.hu)

Megjelent 250 példányban. A lap készítéséhez adományokat köszönettel elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.

Felelős kiadó: Harmati Béla; nyomdai előkészítés: Kovács András;

nyomdai kivitelezés: Vareg Hungary Kft. (www.vareg.hu); felelős vezető: Egyed Márton

A bölcs, az angyal és a pásztor

zenés áhítatok a kelenföldi evangélikus templomban

December 4. (szerda) 18 óra

„A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme, és a Szentnek a megismerése ad értelmet.” (Péld 9,10)

igehirdető: Bajor János lelkész-jelölt

Zenei szolgálat: a Weiner Leó Katolikus Zeneiskola és Zeneművészeti Szakgimnázium vonós tanszakának növendékei - Balla Ferenc tanszakvezető vezetésével

December 11. (szerda) 18 óra

„A vendégszeretetről meg ne feledkeztek, mert ezáltal egyesek – tudtukon kívül – angyalokat vendégeltek meg.” (Zsid 13,2)

igehirdető: Seben Glória lelkész

Zenei szolgálat: Thurnay Viola – ének, Kérges Barnabás - orgona, csembaló

December 18. (szerda) 18 óra

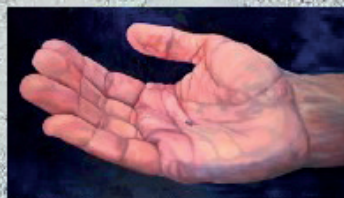
„Mert olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek lelketek pásztorához és gondviselőjéhez.” (1 Pt 2,25)

igehirdető: Gáncs Tamás lelkész

Zenei szolgálat: Pax et Bonum Kamarakórus - karnagy: Kiss Boldizsár.

cím: 1114

Budapest, Magyar
István utca 1-3.

A sorozat házigazdái:
Bence Gábor
és Gáncs Tamás

A perselypénzt a környezetünkben nehéz anyagi helyzetben élők megsegítésére gyűjtjük.